

י"ד
למקד

מאי 1961

בצל נאום האדם האפור. לחג ה-20 של ושדה נחמה

דין דון דין דון מצלצל הפעמון התזכור תזכר = מה אירע = נא ספר

זיה זה בחורף שנת ארבעים
יתד כאן תקעו שמונה חלוצים.
מזג האויר היה אפור
חביאו ליפט, פרדה וחמור
ישבו התוכחו ליל שימורים
מה שם לרך הנולד קוראים.
חפשו בנרות את האיש האפור
לא נוצץ מדי, לא נודע בציבור
איש תרבות המערב, אדם בעל אופי והגיון
"נחמיה דה לימה - איש החזון."
אך אבוי, נכנסו למבוי סתום
בין שדה נחמיה לשדה נחום
ולא די בצרה אחת שכזאת
ראו סכך שמות: חולתא-חוליות

דין דון דין דון מצלצל הפעמון
התזכור תזכרי מה אירע - נא ספרי

שלושה גרעינים ליר נחל איתן
שלושה מקורות לו: חצ בניאס-דן
המיזוג כח שלם עד כי לא מבדילים
אם הולנדים, צ'כים או וינאיק -
אך קורח בליל וולפורג'יט מדי פעם בשנים
קמים, מרחרחים בינינו שלושה רוחות חרפאים
ולחם מאוזן לאוזן עובר:
מי אשכ ?
לא אנחנו - חצד האחר.
עם אור בוקר נהפזו, נעלמו הרוחות
מצפים הם אולא לפרשות הבאות -
והנחל זורם בדרך הטבע
אפור ושוקא ובוסה כקבע.

באירופה הרימו הנשק
בעולם פרצו מלחמה
אך פה בעמק החולה
חורשים אדמה אגורה.
נירה, שמבל ושותפים
עלו עמנו מנסעים
חוך ויכוחים סוערים על אבוד
נוסף גם טרקטור די סו לצירוד
- למרות התנגדות מרכז החקלאות.

דין דון דין דון מצלצל הפעמון התזכור תזכר, מה אירע - נא ספר

בחצר המולה במטבח מתרגשים
במקלחת צורחים: הכל מסובנים
בבית התינוקות אין דיסת סולת
מקררת ביאוש כל תרנגולת;
חיים אין מים, חיים אין מים
ולמחרת - ראו - צרה אחרת
חיים - הברכה עוברת. ||||
בתוך הירדן ניצבת מקלחת
ואבוי - במים שדים משחת
יצורים חלקלקים עם צמרים ענקים
רגלי בנות-החן מרקדקים - מלקלקים
בתאבון -
זוללים הם סבון
איזו חוצפה ונבזות
לברבוט

דין דון דין דון מצלצל הפעמון התזכור תזכרי - מה אירע? נא ספרי

הסכת ושמע
מנגינה מונוטונית כל כך
האם שיר ערש הוא או זמר השלח
מזמזם כל בלילה - ואולי זה יתוש?
לא ולא - זה קולו של הלוקס - בפרושן
הוא מאיר ומזהיר וסביבו מתקבצים
שיחות משיחים - זוגות מתקשרים...
אם חדר האוכל אפור היה ביום
הודות ללוקס הזהיר הוא בלילה כארמון.

דין דון דין דון
מצלצל הפעמון
אך לא כדי להזכר.
ארוחת בוקר הוא מבשר.
בוקר טוב מה נשמע -
מה תגישו כמנח?
סי-טיים או חצי ביצה?
חדיטה היא תרוכה!
מרגרינה במנות
לחם לאיש שתי פרוסות
שח עם סירוף
ריבת הרובים
ומתחילה קרדיפה אחרי הסכין.

ובשעה שהשמש במרום עומדת
כיתה בחורות אלמונית צועדת
אך במקום סטנים ורימונים
אוהזות אוזני סירים ענקים
מרק פרות מביאות - אם רחמו משמים
ולא הכל נשטף במים.

דין דון דין דון מצלצל הפעמון התזכור תזכרי מה אירע? נא ספר:

ל א טוב לדבר גבורה בציבור
אין זה חולם אדם אפור
ואם לא נוכל לשכח קדחת
הרי אין זה בא מרוב עונג ונחת
וספיחה אלא עלי שכס וספורי גבורה
ככלות חכל - היא רק מחלה.
תעלות הניקוז וחדי די טי
סלקו הצרח באופן סופי.

ביקור בא אלינו למשפחה
יושבים בחדר שקועים בשיחה
נכנס חבר - מציגים בנימוס
זהו מוישה הפרימוס.
מביט האורח פעם פעמיים
שואל במיחה: "פרימוס על שתיים"?
הסברנו פשוט ובאופן טבעי
זה בכל חדר האדם השליטי. ||
ענה האדח: זה לא נורמאלי
לא נורמאלי, פשוט א - מוראלי ||
ומאז לשמחת המשפחות
תמו הפרימוסים - קמו פינות.
וקורה שבטיכוני ותיקים
בגעגועים רבים בפינות נזכריטג

דין דון דין דון מצלצל הפעמון
התזכור תזכרי? מה אירע? נא ספרי

היו אז בחוליות כמאה אנשים
אפורים ביום - בלילות אדומים
מתגרדים, מקללים, מספסים על קירות
רוחות עטופות בגלימות מממם וקילות
מנסות לגלות האויב בכל סדק
אך אין קץ ואין סעם למאבק.
כי עיקש - הפספש.

חייבים להזכיר
 איך מנוס מזה
 גם אדם אפור זקוק לבית כסא.
 כסוכות משמר סביב הקצב פחונים
 כ... סתומים, לא תמיד נפתחים.
 והחור ארוך-ותמיד הפוש
 אי אפשר להכות-מוכרחים לנוס
 למצוא מחסה בצל עץ או שיה
 חייב החלוץ השממה להפריח.
 דין דון דין דון מאה ואחת
 מספר הפעמון על רך שנוגד
 ואם תספור לחמישים ואחת
 הרי סימן הוא שנוולדה בת.
 אך אם בזמן האחרון
 פחת צלצול הפעמון
 אל נתיאש, אל דאגה
 הרי זו רק עת-הפוגה.
 נזכה בעתיד לנגידים בהמון
 לא ישקוט, לא ייעף מצלצל הפעמון.
 שיפסק

רות יוכלנו להעלות נשכחות עד בלי די
 ירי אבל לאדם האפור אין לו פנאי
 רות אך יש פינה חבויה בין עצי ערבה
 רות וירי לעולם נאחזב אותך-אי אהבה.

כתבו:
 רות קגל
 ירי סביר